

nøje at vaage over Eskimoernes Velfærd og at indlede Forhandlinger ad international Vej om en Form for Aftaler angaaende skaansom Jagt og Fangst paa det internationale Søterritorium om Grønland. Derfor mener Flertallet, at Overenskomsten ikke vil skade den grønlandske Befolknings Livsinteresser, men snarere vil yde disse større Sikkerhed.“

I Henhold til ovenstaaende indstillede Flertallet Forslaget til Vedtagelse.

Det første *Mindretal* (Holger Andersen og Pürschel) indstillede, at Samtykke til Indgaaelse af Overenskomsten ikke meddeles, og motiverede det saaledes:

„Under den offentlige Drøftelse af Overenskomstudkastet har der fra forskellige Sider været fremhævet folkeretlige Betæneligheder ved dette. Mindretallet har personlig ikke delt disse Betæneligheder, men har været af den Opfattelse, at Danmarks Højhedsret over hele Grønland, derunder ogsaa Østgrønland, er folkeretlig uangribelig, og at Overenskomsten, selv om dens Udtryk med Forsæt er valgt saa neutrale, at de i og for sig er forenelige saavel med den fra dansk som med den fra norsk Side hævdede Opfattelse af dette Spørgsmaal, dog paa enkelte Punkter maa siges at være lettere forstaaelig ud fra og altsaa bedre forenelig med den danske Opfattelse end med den norske.

Mindretallet har fremdeles ment, at Overenskomsten ikke paa noget Punkt indeholder noget Afkald paa den fulde Udøvelse af Højhedsretten.

I denne Opfattelse er Mindretallet blevet bestyrket ved den for Udvalget foreliggende Udtalelse fra Professor, Dr. jur. P. J. Jørgensen angaaende Overenskomstens folkeretlige Betydning, hvilken Erklærings Slutning findes aftrykt blandt Bilagene*).

*) Konklusionen af det her nævnte Responsum fra Professor Jørgensen lyder saaledes:

„Naar foranstaaende Udviklinger skal sammenfattes i en kort Udtalelse om, hvorvidt der ud fra Forudsætningen om Danmarks Højhedsret over hele Grønland er forbundet Betæneligheder af folkeretlig Art med Overenskomsten, maa Udtalelsen i det hele komme til at lyde benægtende.

Overenskomsten bringer vel ikke Danmark den ønskede Anerkendelse af dets Højhedsret, men den indeholder intet, som kan svække Danmarks Retsstilling i saa Henseende, ja, hælder endog paa Steder snarest noget til dansk Side. Og selv om den kun løser en begrænset Kreds af Spørgsmaal og saaledes ikke stænger Døren for Konflikter, hvis Afgørelse vil bero paa, hvad der antages om Suverænetets-